ناول
Ketabton.com
انتظار
لیکوال: سیدادریس سادات
ډیزاین: د ښار هلک
۰۷۳۱۳۶۳۲۰۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم .	انـتـظــــار (نـاول)
ليکوال .	سيدادريس (سادات)
ډيزاين .	پـــخـپـلـــه لـيـکـوال
شماره .	0731363201
کال .	۲۰۲۳/ ۱۴۰۲
چينل .	https://t.me/sadatketabtoon
ګروپ .	https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKR

که چيرې تاسې هم د خپلو کيسو ناولو او کتابونو لپاره ښکلی ډيزاين غواړئ نو له موږ سره په تماس کې شئ...

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغه چاته چې زه يې دلته ذکر نشم کولای خو ټول مينوال پوهيږي چې څوک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو لوستلو لپاره راسره په فیسبوک کې ملګري شئ.

Said adrees sadat

پيل:

***

د پنجشنبې ورځ وه، زمونږ د دوهم سمستر اخيري امتحان و.

مور سهار وخته ناري کړې:

عادله زويه!

پاڅيږه لمونځ وکه.

زه پاڅېدم، لمونځ مې وکړ او درس مې يو ځل بيا له ځان سره تکرار کړ.

او ځان مې د پوهنتون د تګ لپاره اماده کړ.

له خپلې کوټې چې باهر لاړم مور مې د سهار چاى تيار کړی و. پلار مې هم په خپله څوکۍ ناست و، د هغه هم ځان تيار کړی و دفتر ته د تللو لپاره.

زه چې نږدې ورغلم ويل يې:

عادله زويه نن دې اخيري امتحان دی؟

ما ورته وويل:

هو پلاره نن اخيري امتحان دی

پلار مې وويل:

خا د رخصتی لپاره څه پلان لرې؟

ومې ویل:

پلاره ملګرو مې ډېر ټینګار کولو چې باید کلي ته لاړ شو او رخصت هلته تیر کړو او پلاره زما هم زړه کیږي چې لاړ شم په ماشومتوب کې چې تللي یم بیا مې کلی ندی لیدلی.

پلار مې وویل:

اړتیا نشته چې کلي ته ځې. همدلته اوسه او که زړه دې ډېر تنګ وي نو بل ولایت ته لاړ شه خو کلي ته تلل هېر کړه.

ورته مې وویل:

پلاره زه ولې نشم کولې چې کلي ته لاړ شم؟

پلار مې په سوک میز وواهه او ویې ویل:

چې ومې ویل نشې تلې نو بیا نشې تللی!

نور پورته شو د میز له سره او په غصه روان شو.

مور مې غلې ناسته وه.

ورته مې وویل:

مورې! پلار خو مې څه راته نه وایي ته یې راته ووایه اخر ولې نه تاسې کلي ته ځئ او نه ماته اجازه راکوی

مور اول غلې وه

له لږې خاموشی وروسته یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادله چاى دې خلاص کړه، او پوهنتون ته دې لاړ شه.

ماته هم ډېره غصه راغله خو هيڅ مې هم ونه ويل

زړه کې مې اراده وکړه چې دې کلي ته خو حتمن ځم ترڅو هرڅه معلوم کړم.

د کور له دهلېزه ووتم

کيلي مې د موټر په لاس کې نيولې وه

ګراج ته لاړم، موټر مې چالان کړ او د پوهنتون په لور روان شوم

بس يو رقم مې امتحان ورکړ.

د باندې چې راووتم مسيح راته ولاړ و

د هغه عادت دی چې ومې ګوري نو غېږ رانه چاپېره کوي او ځومره چې يې وس وي زور راکوي نن يې هم همداسې وکړل خو زما وضه ښه نه وه

هغه پوه شو

ويل يې:

يارو؟ دې شوي څه

وکړه ورته مې کيسه ټوله

:يې ويل

کوې؟ څه اوس نو ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کلي ځم بس چې وويل مې ورته

:وويل مسيح

ځې؟ اجازې يې پرته نو

ومې ويل:

که اجازه واخلم هم پلار مې اجازه نه راکوي، نو بې اجازې ځم

مسيح وويل:

يارو چې اوس دې اراده کړې نو صحي ده. زه هسې هم تلم کلي ته او ستا او زما کلی خو یو دی.

ته به له ما سره لاړ شې زمونږ کور ته

او دواړه به يوځای د هر څه معلومات وکو.

ورته مې وويل:

خبره خو دې ډېره ښه ده خو مور ته مې هم بايد يوه بهانه وکړم.

هيڅ کومه بهانه راسره نه وه يو ناڅاپه مې د پلار خبرې ذهن ته راغلې

مور ته مې زنګ وواهه:

ورته مې وويل:

موريې! زه ځم د مسيح دوي سره پنجشير ته

هلته هم زمونږ ډېر ملګري دي

رخصت به د هغوي سره تير کړم

ويل يې:

سمه ده زويه.

زه به دې پلار ته ووايم, خو يو څه پيسې هم له ځان سره له بانک راواخله بيا لاړ شه

زه مې د مور او پلار يوازينی زوی يم. يوه کوچنی خور لرم هغه هم مکتب وايي.پلار مې خپل دفتر لري. ډېر خلک يې د لاس لاندې کار کوي خپل کورونه او موټرونه لرو

ژوند کې مې د هيڅ څيز کمی نشته.

نو زه هم لاړم بانک ته لږې پيسې مې راووستې.

لږ څه ميوه او د اړتيا وړ توکي مو واخيستل

موټر کې زه او مسيح کيناستو او د کلي په طرف روان شو.

کله چې کلي ته نږدې شو نو نور لاره خرابه وه.

مسيح وويل:

دلته زما يو ملګری دوکاندار دی هغه سره به موټر پريدو

ما هم ورسره ومنله

کله چې مو موټر هغه کس ته وسپاره نو

هغه کس وويل:

تاسې بې غمه اوسی زه يې پام کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ هم له موټر ښکته شو او پیاده د کلي په طرف روان شو

د لږ مزل وروسته یوه غونډۍ مو مخې ته راغله

له هغې غونډۍ چې ښکته شو نو یو لوی خوړ و

دواړه خواوو ته یې لوی لوی غرونه موجود و او په منځ

کې همدا خوړ ښه په شور او ځوګ روان و

دوهمه برخه:

مونږ چې کله خوړ ته ورسېدو نو خدای شته ستړی شوې وم کله مې

دومره مزل نه و کړی

نو مسیح ته مې وویل:

وروره راځه چې لږه دمه وکړو

ویې خندل ویل یې:

سمه ده زما نازولیه وروره

زه هم ورته مسکی شوم

د خوړ په اوبو کې مې لاس ښکته کړ ډېرې یخې وې

مخ مې پکې ومینځه

نور لاړم د اوبو ترخنګ په یوه تیږه کښیناستم

له لږې دمې وروسته مسیح ته مې وویل:

راځه وروره چې حرکت وکړو

هغه هم سر وخوځاو او روان شو

شاید لس دقې مزل به مو د خوړ په غاړه کړې وي چې ومې لیدل مسیح یوې پولې ته پورته شو

ماته یې هم لاس ونیوه

ما هم لاس ورکړ

ورپورته شوم

چې پام مې شو

هر طرف ته شنه فصلونه ولاړ و

لوړو چنارونو کلي ته لا ښکلا وربښلې وه

کورونه په غرونو کې په ډېر مهارت جوړ شوي و

زه ډېر کوچنی وم چې کلي ته مې پلار راوستی وم

نو هیڅ مې هم نه و په یاد

ددې ښکلې منظرې په لیدو بیخي هیران شوم

ما ډېر ښایسته ځایونه لیدلي و خو ددې کلي په اندازه ښایست ما لومړي ځل ولیده

د ابشارونو د اواز سره د مرغانو اوزونه یو شوي و او یوه ښکلې موسیقي یې ترې جوړه کړې وه

عجیبه ښایسته منظره وه

زه د کلي په ښایست کې ډوب وم چې مسیح راته په اوږه لاس کیښوه

ویل یې:

یارو ځنګه ودریدې، راځه کنه

زه هم ورسره روان شوم

مونږ د پټو په پولو روان و

په هر پټي کې به یو دا دوه کسه حتمن موجود و

او د ستر خبره خو بیخي هم نه وه

له هر ځایه به ښځې معلومیدې

چا به په پټي کې کارکاو نو چابه پیټی په سر کړې و

خو خیر بلاخره چې مسیح د یوې دروازې مخې ته ودرولم

ویل یې دا زمونږ کور دی

دروازه یې ټک ټک کړه

پلار یې راووته

زمونږ په لیدو ډیر خوشحاله شو

ډیر ښه روغبړ یې وکړ راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې یې دننه راشه

کور ته چې ورغلو نو ټولې کوټې له ختو په ډېر ښکلي انداز جوړې کړې وې

د کور په چپ اړخ کې یې د مالونو لپاره ځای جوړ کړی و

په کوم کې چې یې دوه غواګانې تړلې وې

مخامخ ډېرې کوټې وې

مونږ هم د له ټولو نه په ښنګ کوټې ته لاړو

د مسیح مور هم راغله

ویل یې:

پخیر راغلی بچیانو تاسې کېنی زه درته چای راوړم

مسیح ورته وویل:

مورې که زما منې له چایو تېره شه

ډوډی راوړه چې وږي یو

که رېښتیا ووایم زه هم ډېر وږی شوی وم

نو د مسیح خبره مې په زړه ډېره ښه ولګیده خو څه مې ونه ویل

لږه شیبه وروسته د مسیح پلار ډوډی راوړه

هګی یې په سوچه غوړیو کې پخې کړې وې

او یخې شړومبې هم وې ورسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور هم ډېر څه و خو زما دې دواړو ته ډېره تلوسه وه

خو بس ښه په مړه خېټه مو ډوډی وخوړه

له ډوډی وروسته مې مسیح ته وویل:

شي؟ څنګه به کار زما دا یاره

وویل مسیح:

وشي به هرڅه

دي ډېرې ورځې واخله خوند اوس نه رخصت پریده هرڅه دا اوس خو ګورو ورسره به بیا

شوه شپه کې خبرو همدې په

کړ جوړ کټ لپاره زما مسیح

شوم ویده ارامه په هم زه

راپاڅیدو لپاره لمونځ د وخته سهار

وخکه چای سهار د مو وروسته لمونځ د

وویل مسیح:

وګورم کلی دا دربانډې نن چې ده خوښه دې څنګه یارو عادله

ومنله ورسره هم ما

ووتو دباندې څخه کور له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ترخو کرم راون پولو په يې بيا وليدل پټې خپل اول راباندې مسيح وګوري راباندې باغ

چيغې لرې ډېر له چا يو نو شو تېر پټو د دوی مسيح د چې ښنګه وهلې:

ملالې واااا ملالې

کړ راپورته سر چا يو پټې له سره چيغو دې له

کړ يې غږ ور:

وايې څه بيا ده خبره څه

و خوږ ډېر غږ دا ووايم رېښتيا که

کړم جلب يې ته طرف ځان د نو

راوګوري ته طرف زما ځل يو کاش چې ويل سره ځان مې همدا

پښه مې ناڅاپه يو چې وې ښخې کې جلی همدې په مې سترګې وخويده

وغورځېدم پولې له او

کړ يې غږ نو راوکتل شاته چې مسيح:

يې؟ ښه عادله

شوم راپورته هم زه

يې خندل او راليدل طرف په زما هم جلی هغې چې ګورم

شوه هېره رانه دنيا نو وليده هغه مې چې کله

مخ ګرد سپين هغې د

يې سترګې ښکلې

درلودې يې سترګې راښکونکې زړه ډېرې خو وې نه غټې هم څه که

وشرموي به حورې چې ويل به تا چې وه داسې يې خو خندا

ويښتانو د يې څادر خپل نو کاو کار يې کې پټې په چې لپاره ددې
وه راپرته ته مخې يې کمڅۍ اوږده چې و کې چاپېره داسې

درلودې يې شونډې سرې طبيعي نرى او ملا نرى قد، لوړ

.يوور زړه رانه يې کې ليدو نظر يو په خوږوم سر مو به څه بس

چې خو وې کتلې ورته مې به وخته ځومره تر چې شوى پوه يم نه زه
خندا په ونيوم لاسه له مسيح چې کله شوم پوه ځان په وخت هغه
:وويل يې کې خندا

کوې همدلته هم شپه چې لکه يارو شا جګ

شوم راجيګ هم زه

:کړ غږ ته ملالې انجلى کوچنى هغې

درته کوې غږ مور چې راشه

ورسره شوه روانه هم هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ترخو.وې کړې خښې کې هغې په مې سترګې خو وم روان هم زه شوه پنا سترګو له مې

ته هيڅ زما خو وم ګرځولی ځایونو ډېرو په مسیح وروسته هغې له و نه پام نور هم

وه کې زړه او ذهن مې خېره ملالې د فقط

شو ماښام کې همدې په

کېږي سهار به کله چې وم وارخطا زه

ګورم ملاله بیا یوځل به زه او

دی نه سم چې شو پوه حالت په مې مسیح

وویل یې بڼه په ریشخند د نو:

ضربه دماغو دې غورځېدو په د چې لکه یې، فکرجن داسې خنګه یارو لېدلې.

وویل مې ورته راغله خندا هم ماته:

induced

وواېم درته به څه مسیحه یاره.

شم ویده لږ چې یم شوې سترې لږ فقط راباندې شوې ندې هم هیڅ کېږم ښه

وویل مسیح:

شه ویده ارامه په بیا وخوره ډوډی ده سمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړل همداسې هم ما

په پرېښودم نه ته خوب سترګو ملالې د پریوتم کې کټ کله چې خو شوم ویده سخته ډېره

دریمه برخه:

سهار وخته چې لمونځ مو وکړ او چاى مو وڅکه پرته له دې چې مسیح ته څه ووایم له کوره ووتم

وه لیدلې پکې مې ملاله چې شوم روان لور په پټې هغه د او

و لګیا کار په پکې سرى یو ورسېدم ته پټي چې

معلومیده ناک غصه ډېر ورایه له

.شوم تمه په راتګ د ملالې د لاندې چنار یو د وړاندې لړ پټي د هم زه

شوه سترګو تر څوک یو مې وروسته انتظار لړ د

و نیولې کې څنګ خپل په یې منګی یو او ګنډه یوه

وګورم ورته ورځ ټوله غوښتل مې زړه چې راروانه ناز په داسې

ورکړه ته سړي موجود کې پټي په یې ګنډه هغه شوه نږدې چې ته پټي شوه روانه خواته خوړ د نوره او

شوم روان ورو ورو ورپسې هم زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو یو او ده ناسته کې ځنګ ګودر د چې ولیدل مې وروسته مزل لږ د وې ورسره هم نورې انجونې

و کې موقعیت ښایسته ډېر په ګودر

و باغ ښکلی یو ورته مخامخ وه تیره لویه یوه یې ته لوري یو

دوه یې ښایست ګودر د چې وه ونه توت د کې ځنګ په ګودر ددې او و کړې چنده

وم ولاړ مخامخ ته ملالې پوله یوه په هم زه

رالیدلی ملالې که او ښکاریده راته ملاله خو وم پټ نورو له هم څه که ورته زه او وه ناسته کې ځنګ سره توت هغه ځکه شوم یې لیدلې هم وم ولاړ ترڅنګ پولې مخامخ

وې جوړې کار لاسي ښایسته په چې جامې افغانی ملالې ورځ دې په وې اغوستې

جامو یې بانجاني رنګ درلوده

ډېرې ښې ښکارېدې ورسره

ما هغې ته کتل

او ځان سره مې وویل:

یا خدایه ستا په درکې به څه کم شي که ملاله زما په لور راګوري

د همدې خبرې په ویلو سره یې سترګې زما په طرف راواړولې

زما بدن له ډېرې خوشحالی په لړزا شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانه هم عجیبه مخلوق دی

یو انسان یې په ټول عمر یې نه وي لیدلی خو همدغه کس چې یو ځل وګوري لکه ټول ژوند یې چې ورپورې وتړل شي

زه یوې خبرې ته حیران شوم هغه دا چې ملالې هم ماته داسې کتل لکه د چا سترګې چې ډېرې په چا پسې ګرځېدلې وي او بلاخره یې هغه کس پیدا کړی وي

خو هغه خلک وایي کنه چې ړوند د خدایه څه غواړي خو فقط دوه سترګې

ما هم د ملالې دیدار غوښته او ومې کړ

خو اوس مې زړه نه کېده چې هغه دې یوه دقیقه زما له سترګو پنا شي

پدې کې ملاله پاڅېده او د کور په لور روانه شوه

او زما زړه یې هم له ځان سره یووړ

خواشینی د کور په لور روان شوم

په لاره کې د مسیح سره مخ شوم

ډېر ستړی ښکاریده

زه یې چې ولیدلم ښه راته په غصه شو

ویل یې:

ته چیرته تللې وې ها؟

ما درپسې ټول ځایونه ولیدل

انسان خو یو چاته یو خبر وکړي چې دلته ځم

ما ورته وویل:

یاره ته ولې دومره غصه یې څه ماشوم خو نه یم چې ورک شم

خو هلک بیا هم غصه و

ورته مې وویل:

سمه ده یاره بیا داسې نه کوم

بیا چې چیرته تلم وایم یې درته

ته نو اوس مه غصه کیږه

مسیح وویل:

سمه ده دا ځل دې ښښم خو که بیا دې داسې وکړل خوله درباندې ماتوم

ما ورته وخندل او ومې ویل:

سمه ده سمه ده

مسیح زیاته کړه:

ته خو خبر یې کنه چې مونږ ورور ته کوژدن کړې

ما ورته وویل:

هو خبر یم ولې کوم څه شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېې ویل:

همدې هفته کې یې واده دی

ما ورته وویل:

یاره مسیحه ولا ډېر ښه وخت کې راغلو ښه

مسیح هم وخندل او د هو په بڼه یې سر وخوځاو

په بله ورځ بیا راغلم د ګودر طرف ته خو نن بیا هم نورې انجونې موجودې وې ورسره

خو نن ورځ ملالې هم په ما کې سترګې ښخې کړې وې

د یو منګي په ډکولو یې ډېر وخت تېر کړ

خو زه خوشحاله وم

ما ویل چې له هم ډېر وخت پرې تیر کړي ترڅو ښه ډېره یې وګورم

ملاله ددې لامل شوې وه چې له ما هر څه هېر شي چې زه د څه لپاره راغلې وم او څه باید وکړم

بس نور نو زما ذهن کې فقط یو څه و

هغه هم ملاله وه دا چې په ما څه راتلونکې دي له هغې هیڅ نه وه خبر.

خلورمه برخه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ورځې دوه ورځې وروسته د مسيح د ورور واده و.

خو په ټول کلي کې يې شه شور خوته د مسيح دوی له کوره

ياره د کلي واده بيل خوند لري

هره شپه به د هلکانو د سپلونو نوبت و

ښه په خوند به مو شپه تېروله

د نکريزو په شپه راته وويل شول چې کور ته به د شاه سره ننوځې او انجوني به درته په لاس نکرېزې ږدي

ددې خبرې په اوريدو ډېر وډار شوم

مسيح ته مې وويل ياره زه د ښځو منځ ته نشم تللی

مسيح ښه ډېر وخندل

او بيا د ټوکو په بڼه وويل:

عادله بچو ورشه د ټول کلي انجونې راځي شايد کومه يوه دې خوښه شي

ددې خبرې په اورېدو مې ملاله سترګو ته ودرېده

ورته مې وويل:

د کلي ټولې انجونې راځي؟

مسيح وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو راځي دا خو کوچنی کلی دی دومره ټول پکې داسې دي لکه يوه کورنۍ که چا کره ښادي وي ځوک کور کې نه پاتې کيږي ټول راځي او ګډون کوي

ما ورته وويل:

سمه ده چې داسې وي نو ورځم

مسيح مسکی شو او ويې ويل:

دغسې لږ زړور شه

ماښام وخت راورسيده

ما هم توره جوړه په تن کړې وه ورسره سپين رومال مې له غاړې چاپېره کړې و

ښه خواري مې په ځان کړې وه

مسيح وويل:

عادل جانه راځه چې ځو

زه هم روان شوم ورسره

دننه کور کې يې په يو کټ ښکلی پوخ هوار کړې و

او مخې ته يې ميز ايښی و

او په ميز نکريزې چې شمعې پکې بلې وې ايښې وې

زه، مسيح او د مسيح ورور لاړو او کټ کې کښيناستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم لکه د نادیداګانو پشان انجونو ته کتل ترخو ملاله پکې پیدا کړم

اول خو مې پکې پیدا نکړه خو چې ښه ځيير شوم د کوټې باهر کونج کې ولاړه وه

او ماته يې کتل

ډېره ښکلې شوې وه

نن يې سور رنګ کې جامې کړې وې

مخ يې بيخي ځلا کوله

ما هم چې هغه پيدا کړه بيا مې نو بل طرف ته چيرته کتلی شو

پدې وخت کې يوه انجلی راغله ماته يې وويل چې لاس دې راکه

ما هم لاس ورکړ ترڅو نکريزې وکړي راته له نکريزو وروسته مې يو څه اندازه پيسې ورکړې

خو چې هغه مې له مخې لرې شوه ملالې ته مې پام شو غصه ښکاريده ماته يې راوکتل او نوره روانه شوه

زه هم له خپله ځايه جګ شوم

مسيح وويل:

چيرته روان شوې؟

ورته مې وويل:

يو کار لرم بيرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم وویل :

سمه ده

زه په منډه په ملالې پسې روان شوم

د مسیح دوی د کور دوه دروازې دي

یوه یې کوڅې ته وتلې او بله د خوړ په لور ده

د خوړ په لاره فقط ښځې د اوبو راوړلو لپاره ځي

نور څوک خاص له هغې لارې استفاده نکوي

ملاله هم د خوړ په لاره له کوره ووته

ما هم موقع نه ضایع کوله

وریپسې ورغلم

له لاسه مې ونیوه

چې راویې کتل

غوښتل یې څه ووایي

ما یې هم په خوله لاس کېښوده یوې کوښې ته مې کړه

په یو لاس مې د هغې لاس نیولی و او بل لاس مې د هغې په خوله ایښی و

تر یو څو لحظو مې د هغې په سترګو کې ځان ډوب کړې و

بیا مې په قراره د هغې له خولې لاس لرې کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدې ورغلم

پوزه مې د هغې د پوزې د پاسته کېښوده او تندی مې ورسره وجنګاو

مونږ دواړو سترګې پټې کړې وې

خو یو د بل د زړه درزا مو اوریده

د هغې زړه ډېر په زوره زوره درزیده

په هماغه حالت کې مې ورته وویل:

ای لیونی په ما دې څه جادو کړی ها

د یو څه وخت وروسته لاس مې پرېښوده او ترې لرې شوم

همداسې مې ورته کتل

دې هم سترګې راپورته کړلې

ویل یې:

کړی ندی جادو ما فقط

نوره مسکی شوه او سر یې ښکته کړ

ما ورته وویل:

څه څه ته بیا ووایه

په لړزیدلي غږ یې وویل:

زه یوه ساده کلیواله جلی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره خبرو نه پوهېږم خو هو دومره درته ویلی شم چې له څه وخته چې مې لیدلی یې داسې راته ښکاري لکه کوم ورک څه چې مې پیدا کړي وي.

دې وخت کې نو ما فکر وکړ چې ټوله دنیا مې وګټله

خوا ته یې ورغلم

د هغې مخ مې په خپلو لاسونو کې ونیوه

ډېر ګرم و

تابه ویل چې تبې نیولې ده

غوښتل مې په مخ کې ښکل کړم

پوهه شوه

زما لاسونو نه یې ځان خلاص کړ او د کور په لور یې منډه کړه

زه هم مسکی شوم

شاته مې ورپسې غږ کړ:

سبا ګودر ته یوازې راشه ترڅو خبرې وکو

پنځمه برخه:

نور نو زه له ډېرې خوشحالی په هوا روان وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسيح خوا ته ورغلم

ويل يې ځنګه داسې خوشحاله ښکارې

ورته مې وکتل هغه مې هم له ډېرې خوشحالی په غېږ کې ونيو او ورته مې وويل :

ياره خوشحالي ده کنه

ځنګه به نه يم خوشحاله

هغه هم حيران حيران کتل راته

ويې ويل:

هو دا خو دې ريښتيا وويل

راځه چې ځو ډيرې ته ټول په تمه دي

زه هم ورسره روان شوم

هغه شپه مې هم په يو ډول تيره کړه

په سبا مو ناوې راوړه او ټول مراسم مو خلاص کړل

په مازيګر بيا د ګودر په طرف لاړم

ومې ليدل چې ګودر کې ملاله يوازې وه

زه هم خوشحاله شوم ځنګ ته يې ور روان شوم خو چې پورته مې وليدل دوه انجونې له خپلو منګيو سره د ګودر په لور راتلې

ما هم ځان بيرته پټ ځاى ته ورساو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دي انجونو ته مې ډېره غصه راتله

هسې يې ځان په کباب کې هډوکی کړ

زه ډېر په تمه شوم خو هغه انجونې نه تللې

اخر ملاله يوازې له ګودره روانه شوه

زه هم په لنډه لار د هغې مخې ته ورغلم

د يوې ونې شاته ودريدم

په قراره مې ورغږ کړ:

ملالې!!!!

هغې هم راوکتل

شاوخوا يې وکتل او بيا زما په لور راغله

دا ځل ما هم په لاس ورکولو روغبړ وکړ ورسره

ورته مې وويل:

څنګه يې؟

وېې ويل:

ستا يادونو ليونی کړی يم که نه نو روغه جوړه وم

بيا يې زياته کړه:

ای ته خو به له ما سره د ساعت تيري فکر نلري کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به خپلوې کنه؟

ورته مې وویل:

لیونۍ په هیڅ صورت دې بل چاته نه پرېدم

ریښتیا غوښتل مې ستاسو د کورنی په اړه معلومات واخلم درنه تر څو بیا په خیر جرګه ولېږم تاسې کره

هغه مسکې شوه او ویې ویل:

زما پلار محمد اکبر نومېږي

په کوم پټي کې چې ته هغه ورځ راوغوځېدې هغه زما د پلار و.

زمونږ جایداد ډېر دی

اووه وروڼه لرم

او یوه خور مې ده هغه هم کوژدن شوې ده

یو کاکا لرم خو له هغه سره زما د پلار څه دښمني ده

نو نه مې هغه کله لیدلې او نه مونږ کره راغلې

دا پورې کلا چې ګورې دلته زمونږ کور دی

زما پلار له چا ولور نه غواړي

ما هم وخندل او ورته مې وویل:

ولا دا اخیري خبره دې ډېره ښه وکړه

هغه هم مسکې شوه سر یې ښکته کړ

بيا يې پوښتنه کړه:

خا ته دې د ځان په اړه هم ووايه کنه

ما ورته وويل چې پلار مې محمد قاسم نوميږي

مخکې له دې چې نور څه ووايم هغې وويل:

زما د کاکا هم همدا نوم دی

ما ورته ووېل چې کاکا دې چيرته اوسيږي

ويل يې نه پوهيږم

ما ورته ووېل:

څنګه نه پوهيږې؟

ياره زه دې شک کې واچلوم

ستا د نيکه نوم څه دی؟

ويې ويل:

ابراهيم

شوه کيسه څه اوس نو دا چې شوم حيران هک

:يې ويل

وشو؟ څه

:ووېل ورته ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومیده ابراهیم هم نیکه زما

مطلب ته زما د تره لور یې؟

هغه هم حیرانه وه

ورته مې وویل ځا ته لاړه شه زه معلومات کوم

هغه روانه شوه

یو څو قدمونو وروسته یې راولیدل او ویې ویل:

په ځان پام کوه

زه ورته مسکی شوم او ومې ویل:

ته هم په ځان پام کوه.

سبا بیا ګورو سمه ده

هغې وخندل او روانه شوه

خو زمونږ بدبختي لا شروع شوي نه وه.

شپږمه برخه:

ملاله چې کله کور ته تللې وه نو کورکې خور ته یې چې د راز ملګرې وه ویلي و:

خورې! فکر کوم عادل زمونږ د کاکا زوی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور یې ورته ویلي و چې دا څنګه امکان لري هغوي خو کلونه کېږي چې له دې کلي تللي او بیا ندي راغلي

دوی په همدې خبرو کې و چې ورور یې د دوی ټولې خبرې اورېدلې وې

کوټې ته ورداخل شو او ملاله یې له ویښتانو ونیوله او ورته یې وویل:

دا عادل څوک دی؟

ملالې ورته وویل:

زه نه پوهېږم

ورور یې له ویښتانو پرېښوده او په ځمکه یې وغورځوله

او ورته یې وویل:

تا سره زما کار شته فقط لږه په تمه شه

نور له کوټې وتلې و

او ملاله یې همداسې په ژړا پرېښې وه

او خپلو ورونو سره یې دا خبره شریکه کړې وه

د ملالې یو ورور زه پېژندلم ځکه هغه هم زلمی و

خبره مې تر تره رسېدلې وه

هغه ورته ویلي و چې که ومو لیده ویې وژنی ترخو د کلونو بدله واخلم د خپل ورور نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم چې د مسیح دوی کور ته ورسېدم د مسیح له پلاره مې پوښتنه وکړه:

کاکا جانه تاسې خو دلته له ډېر پخوا اوسیږی

د محمد اکبر کاکا د کورنی په باره کې خو لږ معلومات راکړه

هغه راته حیران راوکتل

ما زیاته کړه:

کاکا جانه شاید د کوم څه د معلومولو لپاره چې زه دلته راغلی یم هغه په همدوی پورې اړه ولري

مسیح په اوله ورځ خپل پلار ته زما د مشکل په اړه ویلي وو.

نو د مسیح پلار راته وویل:

دا محمد اکبر د ابراهیم کاکا زوی دی.

ابراهیم کاکا دري زامن درلودل

ډېره یوه خوشحاله کورنی یې درلوده

خو د ابرهیم کاکا د مرګ وروسته هر څه بدل شول.

خلک وایي چې یو ورور یې د جایداد لپاره بل ورور وواژه که څه هم هغه یو ډېر ښه هلک و

تعلیم یې هم کړی و

خو بس شاید جایداد به څه جادو کړی و پرې

د قتل وروسته نور هغه له دې کلي تښتېدلې

او بیا چا ندی لیدلی

زما له وجود نه اروا لاړه

ځکه کوم څوک چې ښار ته تللی او بیا ندی راغلی هغه خو زما پلار دی

د مسیح له پلاره مې د هغوی د نومونو پوښتنه وکړه

هغه وویل:

محمد اکبر خو پیژنې

بل یې محمد ظاهر و کوم چې ووژل شو

او څوک چې لاړو د کلي هغه.... محمد قاسم نومېده

بس زه باوري شوم چې هغه مې پلار دی

خو په هیڅ صورت مې ذهن نه منله چې زما پلار به کوم څوک وژلي وي

ددې د معلومولو لپاره باید زه ولسوالی ته تللی وای ترڅو پلار ته مې زنګ وهلی وای

ځکه دلته کلیو کې موبایلونه کار نکوي

اراده مې وکړه چې سبا د ملالې د لیدو وروسته هماغسې ځم ولسوالی ته ځکه ملالې ته مې ویلي و چې سبا ګورو سره

هغه مې په تمه نشوه پریښوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سهار شو مسیح ته مې وویل:

ځم ته طرف ولسوالی د زه

هغه وویل:

درسره ځم هم زه کوم هغه راسپارلې کار لړ مې پلار وکړه صبر

ما ورته وویل:

روانیږم زه کیږي نه صبر زما

ته ما پسې وروسته راځه

زه لاړم

هغه وویل:

سمه ده ته ځا زه هم درغلم

د ملالې دوی د کور په لار د هماغې پرونی ونې سره ودریدم

غوښتل مې ملاله وګورم او لاړ شم

د یوې شیبې وروسته ملاله د خپل منګي سره راروانه وه خو ډیره وارخطا ښکاریده

چې راورسیده غږ مې پرې وکړ:

ملالې دلته راشه

هغې چې ولیدم رامنډه یې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منګی یې په څمکه کیښوده او په دواړه لاسونو یې زما مخ کلک نیو ما یې هم په مړوندونو لاسونه کېښودل هغې وویل:

قربان دې شم عادله لاړ شه له دې ځایه

ما ورته وویل:

څه شوي دي؟

هغې شاته وکتل په ریښتیا هم څو ځوانان لرګي په لاس زمونږ په طرف راروان وو.

ملالې له ما لاسونه چاپیره کړل

کلک یې ونیولم

په ژړا کې یې وویل:

که تا وژني نو ما دې هم ووژني درسره

د هغې لاسونه مې له ځانه خلاص کړل او ورته مې وویل:

په ما هیڅ هم نه کیږي ته د ګودر په لورې ژر لاړشه هله

هغې نه منله

زه روان شوم

چې ومې کتل هغې هم منګی راپورته کړې و او روانه وه خو سترګې یې ما کې ښخې کړې وې

اول څل و چې داسې په ژړا مې ولیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره سخته وه

خو بس زه هم د خورې په لور بیرته روان شوم ځکه مخامخ خو نشوم تللی

مرګ هسې هم زما په طرف راته او ما هم غاړه ورکړې وای نو کمعقلي وه

زه په بېړه خورې ته ښکته شوم

غوښتل مې ترې واوړم

خو دې وخت کې یو کس راباندې غږ وکړ:

عادله ودرېږه!

زه هم ودرېدم

وروسته مې بیا خیال شو چې ماته څه اړتیا وه چې درېدم خو روان به وای کنه

خو بس اوس مې غلطي کړې وه نوخبره

اوومه برخه:

هغوی ماته نږدې راغلل

ومې لیدل چې د ملالې ورونه دي

مشر ورور یې رانه پوښتنه وکړه:

خا نو ته د محمد قاسم کاکا زوی یې ها؟

ما ورته وویل:

هو زما پلار محمد قاسم دی

ویې ویل:

ته پوهېږې چې هغه څومره لوی جرم کړی؟

ما ورته وویل:

ما هم واورېدل

خو هغه هیچا هم ندی لیدلی چې هغه یې وژلی وي او نه تاسې کوم ثبوت لری

ددې خبرې په کولو سره مې په خوله یو زورداره سوک وخوړ.

ډېره غصه راغله

ددې لپاره چې د سوک بدل ورکړم هغه مې هم وواهه

خو له شانه چا ډېر سخت په سر ووهلم

پښو مې کار پرېښوده او په ځمکه راپرېوتم

له شانه چا په ژړا زما نوم اخیسته او چیغې یې وهلې

حرکت مې نشو کولی

ډېر په سخته مې خپل سر د هغه اواز په طرف ورواړاو

ومې لیدل مې ملاله ده

ژاړي او زما په طرف په منډو راروانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له دې چې ترما راورسیږي یو ورور مې ونیوله

اول یې په مخ ښه په زوره ووهله هغه چې په ځمکه پریښوته ورور یې ورته وویل:

بې ناموسې، بې حیا زه پوهېدم چې ته حتمن دده لیدو ته راځې او دا چې هم هر ځای کې وي ته یې پیدا کولی شې مونږ ته

نوره یې هغه له ویښتو ونیوه او په کشولو یې د کور په طرف روانه کړل

هغې ډېر بد بد ژړل

له ځان سره مې وویل:

کاش چې زه مړ شوی وای خو ملاله مې داسې حالت کې نه وای لیدلې

هر څه زما له لاسه په هغې راغلل

له سترګو مې بې واره اوښکې روانې وې

مشر ورور یې راښکته شو

راته یې ولیدل

ورونو ته یې وویل:

تر هغه یې ووهی چې ساه یې نه وي وتلې

دې ظالمانو هم په لرګیو په سر ووهلم

زه نو بیا ځان ته نه یم پوه شوی

کله چې مې سترګې خلاصې کړې ومې لیدل چې د ولسوالی په معاینه خانه کې یم

مسیح مې سرته ولاړ دی او سترګې یې له اوښکو ډکې دي

مسیح ته مې وویل:

مسیحه!

هغه چې ولیدل زه په هوښ راغلی یم:

نو ژر زما خوا ته راغی او ویې ویل:

قربان وروره شکر چې په هوش راغلې

ما ورته وویل:

زه چا دلته راوستم

مسیح وویل:

تاته خو مې ویلي وکنه چې ته ځا زه درځم

کار چې مې خلاص شو زه هم درروان شوم

کله چې خوړ ته ورسیدم ومې لیدل چې هغوی ستا په وهلو لګیا ما هم غږ پرې وکړ چې دلته څه خبره ده

هغوی هم زما په لیدو روان شول

کله چې نږدې درغلم ته په وینو کې پټ وې

ددې خبرې په کولو یې په سترګو کې بیا اوښکې راغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياته يې کړه:

بيا مې ته په اوږه تردې ځايه راوړلې

او هو کله چې ته بې هوښه وې ما دې پلار ته هم زنګ وواهه

هغه اوس د باندې ولاړ دی

ما ورته وويل:

مسيحه څه خو به دې ورته ويلي نه وي؟

هغه وويل:

نه ما ورته څه ندي ويلي

فکر مې وکړ ته يې ورته ووايې نو ښه به وي

ما ورته وويل:

سمه ده وروره غږ وکه ورته

هغه هم د هو په بڼه سر وخوځاو

پلار مې راغی سترګې يې سرې وې

راغی زه يې غيږ کې ونيولم

او په ژړا يې پيل وکړ

ويې ويل:

ما د همدې لپاره درته ويل چې مه ځه کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره څه حالت دربانديږ راغی

هغوی ډېر وحشیان دي

په هیچا رحم نلري

زه ددې خبرو په اوریدو ډېر حیران شوم

ورته مې وویل:

پلاره! تا ریښتیا زما کاکا وژلې؟

د پلار مې سترګې راووتې

ویې ویل:

دا درته چا وویل

اتمه برخه:

ما ورته وویل:

پلاره ټول کلی همدا وایي چې تاسې خپل ورور وواژه او له کلي وتښتېدای

په پلار مې سر وګرځېده

په خپل ځای کښېناست

ویې ویل چا چې ظاهر وژلی زه نه یم بلکې اکبر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ظاهر وواژه او بیا یې غوښتل چې ما هم ووژني نو ځکه زه له کلي لاړم

او بیا ددې لپاره هیڅکله کلي ته رانغلم ځکه ما نه غوښتل چې د خپل ورور د قاتل مخ وګورم

او نه مې بیا دا جایداد پکار و

ددې خبرو په اورېدو زه نور هم حیران شوم

چې اخر دا څه روان دي

آیا په ریښتیا زما پلار څوک ندي وژلي؟

که یې نه وي وژلی نو آیا اکبر کاکا تمثیل کوي؟

او که هغه هم بې ګناه دی؟

که هغه هم بې ګناه وي نو بیا ظاهر کاکا چا وژلي؟

پلار مې هماغسې ناست و چې زما ذهن ته یوه پوښتنه راغله

پلار ته مې وویل:

پلاره! ته څنګه پوهېږې چې ظاهر کاکا د اکبر کاکا په لاس وژل شوی؟

پلار مې وویل:

زمونږ د کلي مشر ایوب کاکا راته وویل

د پلار له مرګه وروسته هغه د کلي مشر شو

زمونږ د پلار تر ټولو نږدې ملګری و

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه زمونږ کور ته د ماښام وخت کې راغی او ویې ویل چې ظاهر مړ شوی

ته هم ژر ځان وباسه که نه نو تا هم وژني

ما هم پرته له تا خوک نه درلودل ته هم فقط دوه کلن وې

او ورور مې لوی لوی زامن درلودل

نو ځکه په هماغه ماښام له کلي ووتو

ما مسیح ته غږ کړ:

مسیحه دا ایوب ژوندی دی او که نه؟

هغه وویل:

له څو کلونو راهیسې د مرګ په بستر پروت دی خو مړ ندی تراوسه.

ورته مې وویل:

مسیحه ما پورته کړه چې د ایوب کاکا کور ته ځو

مسیح وویل:

داسې امکان نلري ستا زخمونه تراوسه تازه دي ته باید لږ ارام وکړې

ما ورته وویل:

دا نو د ارام وخت ندی

زه چې په راپاڅېدو کې شوم نو ملاله مې ذهن ته راغله

زړه مې په درزیدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسيح ته مې پټ وويل:

مسيحه! ملاله به څنګه وي

هغه وويل:

هغه يې ورونو کور کې په يو اتاق کې بندي کړې ده خو تشويش مه کوه هغه ښه ده

اوس نو د ريښتيا معلومول يوازينى لار وه چې ملاله مې پرې ژغورلى شوه

له خپل ځايه راپاڅيدم

مسيح مې له لاسه ونيوه

پلار مې هم راسره روان شو

لاره کې مو خو ځايه دمه وکړه

خو ځان مو د يو زوړ کور دروازې ته ورساو

مسيح وويل:

هغه همدلته اوسيږي

دروازه مو ټک ټک کړه

يو کوچنى هلک راووت

مسيح ورته وويل:

د ايوب کاکا سره مو کار دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وویل:

راځی

مونږ هم کور ته وردننه شو

ډېر یو زوړ او کوچنی کور و

یوه کوټه یې درلوده هغه هم ډېره خرابه شوې وه

هلک هم مونږ هغې کوټې ته دننه کړو

کوټه کې تیاره وه

او یو ډول بوی هم پکې و

هغه هلک لاړ او کړکۍ یې خلاصه کړه

چې ومې لیدل یو ځوک چې په خوله کې یې یو غاښ نشته او ډېر کمزوری دی په کټ کې د یوې شېرنې کمپلې لاندې پروت و

زما پلار یې چې ولیده ویې پېژنده

په لړزېدونکي اواز کې یې وویل:

قاسمه دا ته یې؟

پلار مې ورته وویل:

هو کاکا زه یم

هغه بوډا سرې یو سوړ اسویلی له خولې وویسته او ویې ویل:

دا ځو کلونو راهیسې ستاسې په تمه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکبر چیرته دی؟

ورته ووایه چې راشي زه باید ډېر یو ضرور خبره تاسې ته وکم.

مسیح ته مې وویل:

ورور جانه که کولې شې اکبر کاکا مې راضي کړه او دلته یې راوله

مسیح هم ومنله

یو لس دقې وروسته مسیح او اکبر کاکا یوځای راغلل

کاکا چې مې پلار ولیده نو ډېره په غصه شو

غوښتل یې چې غاړې ته یې لاس ورواچوي وي

خو مسیح کلک نیولی و

ما ورته وویل:

کاکا صبر وکړه

یو ځل پریده چې په هر څه پوه شو بیا چې څه کوې هغه وکړه.

کاکا مې هم کیناسته

هغه بوډا سړي په خپل لړزیدلي غږ کیسه داسې شروع کړه:

زه او ابراهیم نږدې ملګري و

ډېر وخت به مو یوځای تیراو

هغه په هرڅا ډېر ګران

اول په ما هم ډېر ګران و خو کله چې د کلي د مشری خبره راغله نو ما غوښتل چې د کلي مشر شم

نو کله چې خبر شوم ابراهیم هم همدا اراده درلوده

کله چې د کلي له خلکو پوښتنه وشوه هغوی ابراهیم انتخاب کړ

په زړه کې مې ورته کرکه پیدا شوه

خو هیڅ مې هم نشو کولی

وخت تیریده او ابراهیم ضعیفه کېده

خو تاسو یعنی زامن یې را لوی شوی

زه پوهېدم که ابراهیم مړ هم شي بیا به زما زامنو ته ستاسې له امله د مشری موقع نه وي

د ابراهیم د مرګ په دوهمه ورځ زه ملک وټاکل شوم

خو زما کینه هماغسې زړه کې وه

ددې په فکر کې شوم چې داسې څه وکم چې تاسې د خپلو زامنو له لارې لرې کم

له ډېر فکر وروسته مې ذهن ته یو څه راغلل

ظاهر کوچنی و

او زما د زامنو ملګری هم و

زوی ته مې وویل چې هغه زمونږ د کور شاته سمڅې ته راوغواړه

کله چې ظاهر راغی نو

خپلو کسانو ته مې وویل چې وېې وژنی

کله چې یې هغه وواژه نو زه د قاسم کور ته لاړم ورته مې وویل چې اکبر ظاهر وژلی او تا هم وژني

هغه مې له کلي وویسته

زه هم لاړم او د ظاهر مړی مې راواخیسته او د اکبر کور ته لاړم ورته مې وویل چې قاسم خپل ورور وژلی او له کلي تښتیدلی

پدی توګه

یو مې وواژه

بل مې له کلي وویسته

او بل مې د بدلي په اورکې پرېښوده

ددې خبرو وروسته هغه بوډا په ژړا پیل وکړ او وېې ویل:

خو دا هرڅه چې مې د چا لپاره وکړل هغوی زه دلته مرګ ته پرېښودم

او لاړل رانه

په میاشتو هم زما لیدو ته نه راځي

دغه کوچنی هلک یې راته نیولی

او په تمه دي چې کله به زه مړ کېږم

خو ما دومره ډېر ګناهونه کړي چې مرګ هم نه راځي اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې دا خبرې خلاصې کړې زما پام پلار او کاکا ته مې شو

هغوی هم ژړل

یا به یې خپل قسمت ته ژړل او یا هم خپلې کمعقلی ته

ځکه پرته له دې چې په اصلي خبره پوه شي یو له بل سره یې دښمني کوله

اکبر کاکا پورته شو

او پرته له دې چې څه ووایي روان شو

پلار مې هم خاموشه و

یو څه پیسې یې له جیبه راوویستې او د بوډا سرې د بالښت سره یې کېښودی

مسیح او پلار مې زه له لاسه ونیوم او روان یې کړم

په لاره کې مې پلار راته وویل چې باید ښار ته لاړ شو او د یو روغتون نه لیدنه وکړو

ما ورته ډېر وویل چې زه ښه یم خو پلار مې نه منله

کله چې ولسوالی ته ورسېدو

مسیح په اوږه مې لاس کېښوده او غوږ کې مې ورته مې وویل:

ورو‌ره د ملالې په اړه معلومات وکړه او بیا ماته ووایه سمه ده.

هغه هم وویل چې سمه ده.

زه هم د ملالې د فکرونو سره د ښار په طرف روان شوم....

نهمه برخه:

پلار مې په ښار کې يو لوی روغتون ته بوتلم

هغوی هم زما ټول معاينات وکړل

او پلار ته مې يې وويل:

کومه خاصه خبره نه ده تېپ يې لږ ژور دی دوا په وخت ورکوی ډېر ژر به ښه شي پخير

نور مونږ هو د کور په لور روان شو

کله چې کور ته لاړم نو مور مې زما له حالت نه وه خبره

چې يې وليدم رنګ يې ژېړ شو

کلک يې غېږ کې ونيولم او چيغې يې کړې:

په تا څه شوي دي زويه؟

ته ولې داسې حالت کې يې؟

چا داسې کړې درسره؟

ما ورته وويل:

مورې ارامه اوسه اوس بيخي ښه يم.

پلار مې هم ورته وويل چې اوس ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه موري زه به مې کوټې ته لاړ شم لږ ارام به وکم

هغې وويل:

سمه ده زويه راځه

زه چې کوټې ته لاړم مور مې راباندې کمپله هواره کړه

په سر يې ښکل کړم او نوره له کوټې لاړه

ما هم خپل موبايل راواخيسته

مسيح ته مې د زنګ وهلو هڅه وکړه خو موبايل يې کار نه کاو

ما هم موبايل ځان سره نږدې کېښوده او د مسيح د زنګ په تمه شوم

ځکه بله لار مې نه درلوده

په همدې انتظار کې مې سترګې خوب وړې وې

د زنګ په ټالی را جيګ شوم

ومې ليدل چې مسيح و

ژر مې جواب ورکړ

اوله خبره مې همدا وه چې:

مسيحه ملاله ښنګه ده؟

هغه وويل:

هغه اوس ښه ده

خور مې نن ګودر کې ليدلې وه

ويل يې چې مخ يې پټ کړی و

خو سترګې يې معلوميدې

شنې وې

مسيح خبرې کولې او زه ژړا نيولی وم

ورته مې وويل:

خير دی وروره ماته د ملالې په اړه احوال راکوه سمه دهاندلی

هغه وويل:

سمه ده ورور جانه

نور مې زنګ کټ کړ

ورځې تيريدې

پوهنتون هم شروع شو

مسيح هم له کلي راغلی و

ټوله ورځ به ورسره ناست وم او د ملالې په اړه به مې خبرې کولې ورسره

هغه راته يوه ورځ وويل:

ياره عادله ته هم ډېر چالاکه وختې ښه ,ستا دومره يو څوک خوښه شوې وه او آن زه درباندې پوه هم نشوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو خفه هم یم درنه

تا نو ولې له ما پټوله

په ما دي باور نه درلوده؟

ما ورته وویل:

نه یاره په تا خو له خپل ځان نه هم ډېر باور لرم

خو خبره دا وه چې زه هیڅ نه پوهېدم څه کوم او څه باید وکړم

ټول حواس مې له هغې سره و او اوس هم دي

مسیح زیاته کړه:

ښه ته خو داسې بې غمه ناست یې که بل څوک یې درنه خپله کړي بیا؟

ما ورته وویل:

داسې خبرې مه کوه یاره

زه به مړ شم که هغه د بل چا شوه

مسیح وویل:

خا نو اوس څه اراده لرې؟

ورته مې وویل:

یو فکر کوم بیا یې وایم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته چې راغلم په همدې فکرونو کې وم چې مور مې راغله راته يې وويل:

پخير راغلې عادله زويه!

څه خبره ده خفه معلومېږې

ما ورته وويل:

مورې که زه له تا کوم څه وغواړم کوې يې؟

مور مې وويل:

هو ته يې يو ځل ووايه

ما ورته وويل:

زه چې کلي ته تللې وم زما يو څوک خوښه شوې

او که هغه د بل چا شوه زه مړ کيږم

غواړم خپله يې کړم

ته راسره مرسته کوې؟

مور مې وويل:

خو څوک ده دا جلی

د چا لور ده؟

ما ورته وويل:

د اکبر کاکا لور

مور مې حیرانه شوه ویې ویل:

دا ته څه وایې

لسمه برخه:

ما ورته وویل:

ګوره مورې یوه لاره پیدا کړه او پلار ته مې ووایه

مور مې وویل:

اوس خو یې ترمنځ دښمني هم نشته خو بیا هم ستا له پلاره وېرېږم

خو زه ستا لپاره یوه لاره پیدا کوم

ورته مې وویل:

هله نو مورې دا کار راته کړه ټول عمر به دې احسانمند اوسم

مور مې وویل:

ښه ته لاړ شه یو څه وخوره زه څه فکر کوم

په سبا سهار مې مور راته وویل چې پلار دې غږ کوي درته

زه هم ورغلم

پلار مې وویل:

کېنه زویه د یو څه مشوره کوم درسره

ما ورته وویل:

وواېه پلار جانه

پلار مې وویل:

بیګا دې مور یوه ډېره ښه خبره کړې راته

خو زه نه پوهیږم چې ستا به خوښه شي او که نه

مور دې وویل چې اوس خو دې زمونږ دښمني د اکبر کاکا سره دښمني ختمه شوې نو ددې لپاره چې اړیکې مو نورې هم ښې شي که د هغوی سره خپلوي وکړو نو ښنګه به وي

ما ورته وویل:

زه پوه نشوم پلاره

پلار مې وویل:

زما هدف دادی که چیرته د اکبر کاکا لور دې تاته وغواړو ته خو به کوم مشکل نلرې ؟

زما نو زړه له ډېرې خوشحالی په ټوپونو شو

خو پلار ته مې فقط دومره وویل:

پلار جانه څنګه چې تاسې ته مناسب او صحي ښکاري هماغسې وکړی

زه ستاسې په هره فیصله راضي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې وويل:

بيا نو ډېره ښه ده

زه او مور به دې همدې هفته کې کلي ته لاړ شو

زه نور روان شوم

له کوټې چې ووتم مور مې کلکه غېږ کې ونيوه

لاسونه مې ورته ښکل کړل هغه هم خوشحاله وه

دا ورځې داسې تېرېدې لکه يو کال

همدا به مې ويل چې کله به مې مور دوى ملاله زما په نوم کوي

خو يو بل تشويش هم راسره و

هغه دا چې د ملالې ورونه زمونږ په مينه پوه شوي وو

او زمونږ د پښتنو خو دا عادت دى چې پوه شو دا دوه کسان يو له بل سره مينه لري بيا نو چې په هر قيمت کيږي بېلوو يې

همدې خبرې ډېر زوروله

خو بيا مې هم دعا کوله چې

يا الله ته يې په زړه د رحم اوبه توى کړې ترڅو زما پلار ته انکار ونه کړي

بلاخره هغه ورځ راورسېده

مور او پلار مې د سوغاتونو سره د کلي په لور روان شول

خور مې هم له ځان سره بوتله

زه نو کور کې د خپلو فکرونو سره يواځې پاتې شوم

ددې لپاره چې دا فکرونه مې ونه خوري مسيح مې کور ته راوغوښته

شپه راسره هغه وکړه

په سبا د جمعې مبارکه ورځ وه

داسې يوولس بجې شاوخوا به وې چې پلار مې زنګ وواهه

ويې ويل:

پخير درځو نن زويه

کړ قطع زنګ يې نور

دی شرم کولی نشم هم پوښتنه چې شوم حيران نو اوس

راته ويل ونه هم مې پلار او

ويل ونه څه يې خو څکه ورکړې نده يې حتمن چې وخوړه مې زړه په

شو درد مې سر په

وکړم څه چې وم پاتې حيران هک

يوولسمه برخه:

يو څو ساعته وروسته مې پلار دوی راورسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې زنګ وواهه چې هلکه ګېټ خلاص کړه

زما نو وضعه ډېره خرابه وه خو بیا هم ورغلم

ګېټ مې خلاص کړ پرته له دې چې څه ووایم روان شوم

خور مې شاته راپسې غږ کړ:

وروره دستمال دې نګورې؟

په خپل ځای ودرېدم

ټولو ته مې کتل

پلار مې وویل:

مونږ ټولو ته دې مبارک وي

مور مې په خندا کې وویل:

راځه کور ته چې ننوتو ټوله کیسه درته کوم

مور مې کیسه داسې شروع کړه:

کلي ته چې راړو ستا د کاکا دوی کور ته ورغلو

ډېر په درنه سترګه یې ولیدل راته

پلار دې ورته د شپې د خپلوی خبره یاده کړه

کاکا دې وویل چې خبره خو دې ښه ده خو صبر زه مشوره کوم

سهار ټولو ورسره موافقه کړې وه

او دستمال يې راکړ

او هو پلار ته دې ما ویلي و چې درته ونه وايي

ورته مې وخندل

زړه کې مې ویل چې زما زړه خو وویسته خو بس څه به ووایم درته

له دې وروسته مې بیا کوژدن وشوه

اوس نو ددې خدای وهلي پوهنتون د ختمیدو په تمه دي ترڅو ملاله زما کړي

دومره جدایي!

خو خیر الله به يې تیره کړي

دا خبره مې زړه ډېر خوشحاله کوي دا چې ملاله زما ده فقط زما........

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library